

Spanien 2004 - Kastrullresan

Reseberättelse

Inledning

Då bar det äntligen av till Spanien, Alicante och Barcelona. För flera av oss så var detta den första körresa med S:t Matteus Kör, för andra kanske den sista. Att det skulle bli en klassiker var inget som någon visste något om.

Att resan skulle gå till Spanien var inte helt klart från början, även om Spanien var på tal redan hösten 2001. Då fick det ge vika för Italien och området runt Gardasjön (vem minns inte de vackra bergen...). Turnén innan dess, våren 2003, gick ju till Polen och då hade vi orkestern med oss. En fantastisk turné (och land) som överträffade alla förväntningarna. Anledningen till att det blev Spanien i år var väl mer av en slump. När det visade sig att en kollega hade en kusin som bodde i Barcelona och som dessutom hade en resebyrå där körresor var en av specialitéerna blev det ett ganska enkelt val. Dessutom så har Spanien en stor körkultur, vilket gjorde det lättare att få folk till konserterna.

Avresa

Dag 1 – Lördag 25/9

Efter en förmiddag med packning, tvättning och åtskilliga ” Vad är mitt pass?!” var det så dags att åka ut till Arlanda flygplats och mönstra på NB543 som skulle ta oss till Alicante. Medan resekommittén räknade in de sista koristerna och höll andan för att Jan Norling skulle kunna följa med började kören checka in. Janne hade åkt på århundradets ryggsrott kvällen innan och gick av och an i avgångshallen för att det helt enkelt gjorde för ont att stå still. Som tur var hade doktor Bosse skrivit ut några dunderpiller som sakta men säkert gjorde värken mindre. Incheckningen gick smidigt för alla utom Lena Esser Berniér och Cecilia Göransson. Praoeleven som var lämnad ensam vid vår disk hade problem att söka rätt på folk som hade dubbla efternamn och fick ringa efter hjälp. ”Prova att söka på det andra efternamnet” sa rösten i telefonen och då gick det genast lättare. Cecilia Göransson fanns inte med på passagerarlistan, men när en G/ransson blev över föll polletten ner.

Väl framme i Alicante mötte vår kontaktperson, Janne, oss på flygplatsen och visade oss till bussen som skulle ta oss till hotellet. Janne visade sig vara en pratglad kille med humor och höll låda i micken på bussen. Hotellet var fräscht och låg centralt beläget vid ett litet mysigt torg bara ett stenkast från strandpromenaden.

Inte om, utan när...

Dag 2 – Söndag 26/9

Alicante bjöd på sin bästa sida, 27°C och sol. För de som var morgonpigga fanns tillfälle för en liten promenad i de närmaste kvarteren innan bussen gick till Torrevieja där resans första konsert skulle gå av stapeln. Nytt ansikte mötte oss på bussen och började guida när vi lämnade Alicante. På vägen till Torrevieja passerade vi flera stora saltsjöar då saltproduktionen är en viktig inkomstkälla för stora delar av lokalbefolkningen.

Enligt guiden så gör byggherrarna i området en rejäl hacka på alla nordeuropéer som på ålderns höst vill flytta söderut till värme och sol. *Men*, det gäller att se upp för ligorna här nere, det är inte en fråga om om, utan när man blir bestulen.

Helt plötsligt stod bussen still och chauffören gestikulerade ivrigt och var irriterad på den bil som hade fickparkerat slarvigt vilket gjorde att bussen inte kunde passera på den redan innan ganska trånga gatan. Han tystnade snabbt och såg ganska förvånad ut när större delen av

manskören gick ut och lyfte undan bilen den halvmeter som behövs för att vi skulle kunna köra vidare.

Efter ett par timmars fritid var det så dags för repetition. Repet gick hyfsat och vattenflaskor var hårdvaluta i den varma kyrkan. Under den korta pausen mellan rep och konserten spekulerades det i huruvida publiken skulle bli större eller mindre än kören. När det sedan var dags för konsert var kyrka full till bristningsgränsen. För att överhuvud komma in i kyrkan fick vi använda en baddörr och var det inte varmt innan så var det definitivt det nu. Den Irländska manskör som "bara ska sjunga lite innan det är er tur" stod fortfarande kvar på scen en trekvart efter vår utsatta konserttid. Teemu var irriterad och ville ställa in men helt plötsligt blev det vår tur. 700 personer i publiken när vi började och ca hälften var kvar en timma senare när Teemu slog av kören. Trötta och ganska nöjda med vår insats återgick vi till bussen som förde oss tillbaka till Alicante.

Citron i håret

Dag 3 – Måndag 27/9

Efter gårdagens konsert var det flera som var trötta och vad passade bättre än att ligga på stranden och sola? De som inte låg på stranden hela dagen hann även med att besöka den medeltida fästningen som ligger belägen 166m.ö.h. Eller varför inte bara strosa omkring i gamla stan? Medan Tommy blekte håret på utvalda damer med citron, passade resten av kören på att bada och njuta av det härliga vädret. Det var inte så svårt att må dåligt när det är 28°C och sol, om man inte hade vätskebrist...

Janne guidar

Dag 4 – Tisdag 28/9

08,29 gick bussen till tågstationen i Alicante. Det var en minut innan utsatt tid och då hade ändå Otto sprungit en extra gång fram och tillbaka till hotellet då hans hemnycklar inte kommit med första gången. Resan till stationen tog inte mer än 7 minuter, då det visade sig att den låg några kvarter därifrån. Väl framme på stationen blir vi påmind om det fruktansvärda terrordådet som ägde rum i Madrid tidigare i år. Alla passagerare var tvungna att passera säkerhetskontroll med metalldetektor och bagageröntgen för att komma vidare ut på perrongen.

Snabbtåget som skulle ta oss till Barcelona nådde inte riktigt upp till X2000 standard men att åka tåg visade sig ändå vara en glad överraskning. På resan passade vissa på att sova, andra spelade kort, pluggade texter på finska visor och Emilia studerade periodiska systemet.

Barcelona Janne möttes på Estació de Sants i Barcelona där buss väntade. Resan till Hotell Viladomat gick fort liksom incheckningen. När alla hade fått sina rum var det dags att sitta upp i bussen igen för en sightseeing runt stan. Barcelona-Janne höll låda och pekade stolt ut kända och mindre kända platser och byggnader. Vem mins inte Café-Annelie som gjort bort sig på julfesten? Italienska i hotellbaren som nobbat honom dagen innan? Vad det sjukhuset var mest känt för?

Vi gjorde många stopp på vägen och började med ett i Park Güell, som är Gaudis park, kan man säga. Med sin säregna arkitektur har han satt sin prägel på parken och dess byggnader. Husen ser nästan ut som pepparkakshus med non-stop på. Givetvis hann vi också med ett stopp vid Segrada Família, den stora katedralen som aldrig blir färdigbyggd. Den började byggas för 135 år sedan och lyftkranarna står där ännu... Den beräknas tydligen vara färdig om ca 50 år. Men under tiden kräver den ständig renovering, vilket 40 personer arbetar dagligen med. Otroligt häftigt var det att få se dess tinnar och torn på nära håll!

Partituren

Dag 5 – Onsdag 29/9

Idag var det många som var morgontrötta och som sov gott i bussen. Efter en timmes resa på bl.a. smala serpentinvägar var vi framme vid Klostret Monserrat. Innan vi började repet fanns det utrymme för en timmes rundvandring på egen hand. Flera i kören provade linbanan som gick upp till toppen av berget. På vägen tillbaka blev tiden lite för knapp för maestro med flera som med andan i halsen kom försent till repet. Det tycket vi övriga var ganska kul.

15 minuter var allt vi fick i klosterkyrkan och vi sjöng våra fyra låtar innan vi ställde upp oss utanför för en fotosession. Nytt körfoto skulle tas innan det var dags att lämna Monserrat för vidare färd till konsert nummer två.

En kvart innan konserten i Santa Cecilia sitter det fyra personer i den tomma, något moderna och fula kyrkan. Det visade sig att FC Barcelona spelade Champions league fotboll samma kväll och att spanjorerna hellre stannade hemma än att lyssnade på oss. När väl konserten började hade de fyra mer än tiodubblats, vilket fick ses som godkänt. Konserten gick bra och kören kom i form så till den milda grad på efterfesten att när El Hambo sjöngs på rum 310 stampade och klappade alla i takt. Vakten som i otakt bultade på dörren strax efter midnatt verkade inte lika glad. Teemu pratade spanska med finsk brytning och bjöd till partiturläsning på sitt rum.

Vaktombyte

Dag 6 – Torsdag 30/9

Dagens utflykt gick till Torres vingård via flygplatsen där Ulrika tog farväl och Christian, Karin och Hasse anslöt. Barcelona Janne guidade som vanligt i bussen på sitt eget lilla sätt och det var inte många, förutom de nyanlända, som höjde på ögonbrynet när Janne pekar ut en Seat-fabrik på höger sida av motorvägen som mest var känd för att hans svärmor föddes i den. Väl framme vid vingården slogs vi åter av värmen när vi steg ur bussen, idag var det säkert över 30°C. Efter en rundtur med ett litet traktortåg gick vi under jord. I den mörka, svala och fuktiga vinkällaren kliar det av mögel i halsen. Här ligger vinfaten på rad och spindelväven hänger tätt. När det började kliar ordentligt i halsen var det dags att gå upp för att äntligen få börja prova dessa drycker. Efter gott vin och den bästa tapasen under turnén sjöng vi och vad passar bättre än "Ein könig ist der Wein" ? Mätta och glada åker vi hemåt. Barcelona Janne som normalt är pratsam fick frispel på vägen hem och hejade på GIAS och sjöng punklåtar i micken.

Eftermiddagen / kvällen var det tillfälle för sightseeing på egen hand i Barcelona.

Scchhhh! Catedral!!

Dag 7 – Fredag 1/10

En ledig förmiddag i Barcelona och alldeles för mycket att se. Om man sammanställer allt det som hela kören hann med att se tror jag att det mesta var med. Promenader på Ramblan, shopping på Sephora, glass vid hamnen, kaffe på Café Zürich uteservering, rundvandring i Gaudi´s Casa Mila och Sagrada Familia mm.

14,30 var det i alla fall dags att samla ihop gänget för repetition i den stora katedralen. Då kyrkan var öppen för betalade besökare under vår repetitionstid var ljudnivån inte alltid den som önskades under svåra pionställen. Teemu vände sig plötsligt om och skrek "Scchhhh! Catedral!!" vilket sedan dess är ett av de många bevingade turnéuttryck som en körmedlem kan använda sig av i tid och otid.

Konsert. Redan under öppningsspåret, Håkansson's Brusala ljus, kändes att något stort var på gång. När sedan Byströms Lux aeterna gick bra(!) så var saken klar. Efter den kunde inget

längre rubba vårt självförtroende. Osmo Honkanens Pater Noster, Polencs Salve Regina, Pärts Magnificat och framför allt Rachmaninovs Bogoroditse Devo gjorde sig perfekt i denna mäktiga katedral med häftig efterklang. När konserten var slut var det som om hela kören var i extas. Teemu berömde oss mycket och sa att detta var en av de bästa a capella konserter han gjort. Tillbaka till hotellet, Ajax, taxikolon till Placa Real. Festen varade hela natten.

Pihl vs la Liga: 1-0

Dag 8 – Lördag 2/10

Det är alltid skönt att bo på ett hotell med bra frukostbuffé, speciellt när man är på turné. En bra frukostbuffé innehåller, numera, per definition alltid Cava. Även om det var det sista man drack igår var man ju bara tvungen att ta ett glas till frukost också. De olika borden skålade glatt med varandra.

Många passade idag på att ta sig ner till den kilometerlånga stranden. Vädret var som det varit hela veckan, varmt och soligt. Andra tog tåget till Sitges och vissa tog en sväng på stan. Ulf var en av de som gick till stadens akvarium och stolt pekade ut clownfisken Teemu (Nemo) för de spanska barnen som minst sagt blev förvirrade.

Det var inte frågan om om, utan när...

Anders Pihl råkade ut för la Liga, eller om vi ska vara ärliga så var det la Liga som råkade ut för honom. När Anders upptäckte att hans väska var i fel händer ställde han sakta ner sitt glas i sanden på stranden, sprang i kapp, fällde honom och tog tillbaka sin väska. Stående ovationer blev genvaret från de övriga badgästerna. Pihl vs la Liga: 1-0.

Gemensam avslutningsmiddag med kombinerat födelsedagskalas för Barcelona Jannes ena son och ett besök på Gudruns favoritbar blev det innan det var dags för hemgång. Någon (Mon Cheri) hade svårt att hitta hem. Tyvärr var varken mamma eller SOS-International i Köpenhamn till någon vidare hjälp.

På hotellet var det partiturläsning i ett rum. Christian hamnade på Twix-party i ett annat.

Viktproblem

Dag 9 – Söndag 3/10

Det var med ett visst vemod som vi lämnade Barcelona och Spanien. På Barcelonas flygplats var det kö till incheckningen och det gick inte fort. Anledningen till detta måste skyllas alla resenärer som hade ett gram eller två för mycket i sin packning. Damen som vankade av och an bakom incheckningsdiskarna pekade med hela handen på de väskor som måste packas om. Stor ompackningshysteri rådde en kort stund inom kören men till slut var alla incheckad och det var bara att invänta avgången med Sterling hem till Stockholm och Arlanda flygplats. 14,35 tar NB570 svensk mark och vi ser redan fram till nästa turné.